

EXPOSICIÓ

Una mostra a Girona reuneix 80 gravats antics i la majoria inèdits al voltant de la figura de l'artista

🕒 16:13 ⭐⭐⭐⭐⭐

La figura de l'artista i el món de l'art que l'envolta són l'eix temàtic d'una mostra que acull la Fontana d'Or de Girona, integrada per vuitanta gravats antics del segle XVI fins a mitjans del XIX. El material exposat forma part de la col·lecció privada del comissari i professor d'Història de l'Art de la Universitat de Barcelona, Vicenç Furió, que ha esmerçat més de quinze anys per reunir-los.

ACN/DDEG La majoria són peces inèdites a l'estat espanyol d'autors anònims o poc coneguts, amb l'excepció de cinc obres d'artistes de renom com ara Goya o Rembrandt. El valor de totes elles s'ha de buscar, sobretot, en la informació visual i històrica que recullen sobre l'artista d'aquella època.

Un dels gravats de la mostra Acn

MULTIMÈDIA

Fotos de la notícia

El comissari adverteix d'entrada que per fer una bona interpretació dels gravats exposats s'ha de tenir clar que 'no són fotos d'episodis concrets de l'art del passat sinó recreacions del que va ser o fins i tot invencions'. En elles es mostren aspectes concrets del món de l'artista, com ara el seu lloc de treball, les acadèmies on estudiaven, el món del col·leccionisme i el mercat, les exposicions d'art públiques -les primeres van ser als Salons del Louvre o a la Royal Academy de Londres-, els conflictes i debats que preocupaven a l'artista o també les seves aspiracions de fama i prosperitat.

Els llibres d'història de l'art corroboren que les imatges dels gravats s'acosten molt a la realitat i per tant són una bona eina per acostar-se al passat de la nostra tradició cultural. Tot i això, cal dir que, amb l'excepció de Goya, la resta de peces exposades pertanyen a artistes flamencs, italians, francesos o anglesos, donat que l'estat espanyol no tenia una marcada tradició de gravats antics i encara menys sobre la temàtica del món de l'artista. Així doncs, el valor d'aquests gravats s'ha de buscar no només en la seva estètica i les tècniques emprades -un gran nombre són en blanc i negre- sinó també per la informació històrico-artística que ofereixen.

La majoria pertanyen a artistes desconeguts que, a pesar de la seva qualitat, no han tingut la mateixa projecció que si han aconseguit artistes de renom com Francisco Goya, autor del gravat 'Ni más ni menos (Caprichos Núm.41)' (1937) exposat a la mostra; Rembrandt, representat per 'Artista dibuixant una model' (1639) o William Hogarth amb 'The Battle of Pictures' (1745) i 'Analysis of Beauty' (1753). Vicenç Furió reivindica el valor de les peces poc conegudes recordant que 'aquestes són les que realment són difícils de trobar al mercat'. Un exemple d'algunes de les rareses que ha adquirit en mercats estrangers és el gravat titulat 'Les couleurs se rencontrent en champ clos' (1938) de Georges Delaw, on s'escenifica un camp de batalla protagonitzada per tubs de pintura.

Pocs eren els artistes que realitzaven aquests gravats com a meres obres d'art. Sovint eren obres d'il·lustració que apareixien en llibres o també, i en gran mesura, servien de font d'inspiració per als altres artistes, els quals les guardaven en carpetes o àlbums per poder-les consultar en determinats moments del seu procés creatiu.

La mostra, titulada 'La imatge de l'artista. Gravats antics sobre el món de l'art', està acompanyada d'un catàleg amb fotografies i textos del president de Caixa Girona, Arcadi Calzada, i el mateix comissari, en un treball d'investigació que també permet lectures per a un públic més general. L'exposició es podrà visitar al Centre Cultural Caixa de Girona-Fontana d'Or del 23 de maig fins al 12 de juliol d'aquest any.